

Wever uit Meddo stamvader van Luiting

rubriek over boerderij- en familienamen door Henk Harmsen
suggesties en aanvullingen 0543-472603

Gerard Luiting uit Schuine-sloot bij Slagharen (72) is een genealogische pionier ten voeten uit. Al in 1949, toen behalve de adel nog bijna niemand hieraan dacht, toog hij naar archieven om de herkomst van zijn familie na te vorsen. Hij ontdekte dat zijn voorgelacht in Friesland afstamde van Engelbartus Luiting/Loytink, die in als wever uit de Winterswijkse buurtschap Meddo was gekomen. Hoewel het weven seizoenswerk was, ging Engelbartus na gedane arbeid niet huiswaarts, maar trouwde hij in 1785 een Fries meisje en bleef er wonen.

De genealoog bemerkte alras dat in Meddo zo ongeveer alle boerderijen met elkaar te maken hebben en haalde al speurend naar zijvertakkingen een schat aan informatie bij elkaar. Via bewoner Hesselink van de boerderij Loytink kwam hij in contact met de werkgroep Meddo's Verleden, die twee boeken over de Meddorse boerderijen en huizen heeft samengesteld. De werkgroep kon dankbaar gebruik maken van het vele voorwerk van Luiting. Onlangs schonk Luiting zijn verzameling

♦ De boerderij 'Loytink' aan de Morskers Driehuisweg in Meddo. (Foto Willem Hissink)

op floppy aan de openbare bibliotheek in Winterswijk.

Weefkamer

Het familieverhaal Luiting beslaat inmiddels zo'n 170 pagina's. In 1312 was er al een erve Lodekinc in Meddo. Rond 1470 was Machtelt Laykinck eigenares, die trouwde met Kerstgen Kosinx (=Kössink). Een zoon noemde zich

niet Kössink, naar zijn vader, maar Laykinck, naar de boerderij die hij bewoonde. Eind 1700 noemden de bewoners zich nog naar de boerderij, inmiddels Loykinck of Loytink. Maar de zonen trokken een voor een weg, zoals Engelbartus naar Friesland. Door huwelijk werd in 1839 de familienaam van de bewoners Hesselink. De huidige boerderij dateert van

na 1860. Was bovengenoemde Engelbartus al wever van beroep, de hoeve had nog rond 1900 een weefkamer met weefgetouw. Er naast staat het Loytinkhuisje uit 1860, sinds 1932 niet meer bewoond maar als bijgebouw.

De familienaam kent tegenwoordig allerlei schrijfwijzen: Luitink, Luitingh, Luyting/k en Luyting/k. De genealoog... Toen ik in 1949 be-

gon en vragenformulieren rondstuurde, dacht ik nog dat alle Luitings familie van me waren. Inmiddels is me gebleken dat de naam op meer plaatsen los van elkaar voorkomt. De grootste groepen naamdragers komen uit Harderwijk en Amsterdam. De Amsterdamse tak (Luiting en Luyting) stamt af van een schipper, die in 1530 burgerrecht kreeg. En

in Groningen zit nog een tak, die van oorsprong - via Winterswijk - uit Vreden komt. Daar zou ook een Luitinghuis staan of hebben gestaan." De naam gaat volgens Gerard Luiting net als de meeste -ing- en -ink-namen terug op een voornaam, in dit geval waarschijnlijk Loite. De wisseling van oi naar ui is volgens Luiting een 'dialektwrestie'.